

Tribuna Miquel de Palol
I ara què? Vista. Plana 4

Protagonistes Giovanna Salazar
Migrant peruana Apunts. Planes 22 i 23

EL PUNT AVUI+

1,70€

Alt Pirineu · Barcelona · Camp de Tarragona · Catalunya Central · Lleida · Penedès · Terres de l'Ebre

DILLUNS · 27 de novembre del 2023. Any XLVIII. Núm. 16642 - AVUI / Any XLV. Núm. 15512 - EL PUNT

CIUTATS

P6-7

Cooperació a l'alça

L'aportació municipalista **creix des del 2015** i amb més intensitat per la pandèmia i Ucraïna. Tot i l'increment, només **una trentena d'ajuntaments** hi destinen el 0,7% del pressupost. El **80% dels ciutadans** consideren important que s'aportin recursos a països empobrits.

Entrevista Jordi Cuadras
President del Fons Català de Cooperació

“El Fons Català ha d'estar en aquests països treballant quan el focus marxa”

Primera pedra d'un liceu en català a Perpinyà

La Bressola compra el monestir de Vernet per completar l'ensenyament en llengua catalana amb la franja de 15 a 18 anys

NACIONAL. Plana 14

EPA

Entrevista Josep Maria Figueres

Historiador i escriptor

“El desig d'Almirall de veure el món des de l'òptica pròpia s'ha complert”

CULTURA. Plana 18

El Camp de Tarragona vol impulsar el transport públic

Només un 5,6% de persones fan servir trens i busos i un 50%, vehicle privat; el repte és canviar-ho

CIUTATS. Plana 8-9

034489 10754001

Segurnou
CORREDORIA D'ASSEGURANCES

associats a **WTW Networks**

977 33 85 57 · Passeig Mata 22 · Reus
www.segurnou.com

Cultura

La frase Jimi Hendrix

GUIARRISTA QUE VA NÉIXER AVUI FA 81 ANYS

“Vull fer una música tan perfecta que es filtri a través del cos i sigui capaç de curar qualsevol malaltia”

La cara Josep Cots

EDITOR D'EDICIONS DE 1984

A finals del 1983 Àngels Agulló, Jordi Rojas, Carme Sansa i Josep Cots van fundar Edicions de 1984. Actualment, amb Laura Baena i Núria Miralpeix en l'equip, l'editorial té corda per a 40 anys més.

Entrevista **Josep M. Figueres** Presenta 'Valentí Almirall. Quan tot va començar'

“Mostro una visió de l'Almirall més dinàmica”

Lluís Llorc
BARCELONA

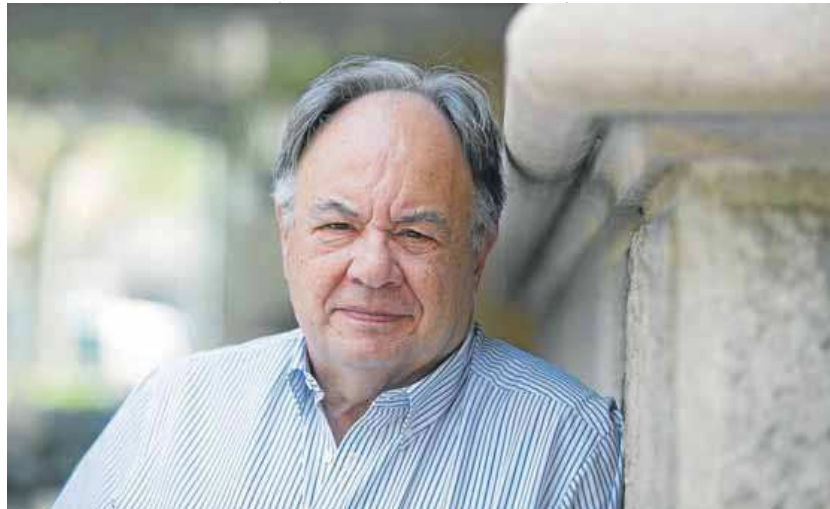
Josep M. Figueres (Vilanova i la Geltrú, 1950), historiador i professor d'història del periodisme, entre moltes altres activitats relacionades amb la cultura i el catalanisme, al llarg de la seva dilatada trajectòria ha publicat una seixantena de llibres. És un treballador incansable. El seu darrer títol és *Valentí Almirall. Quan tot va començar* (Editorial Base), figura cabdal del periodisme i la política catalana.

La figura de Valentí Almirall és una constant en la seva extensa bibliografia. Aquest és el novè títol que li dedica. Com és?

Almirall m'interessà des de ben jove, de fet va ser el meu primer llibre, a la col·lecció de la Magrana Clàssics del Nacionalisme Català, que dirigien Termes, Casassas... Termes va redactar el pròleg de la tesi de llicenciatura sobre Almirall i Casassas ara escriu el pròleg, tancant el cercle. Era una antologia d'articles polítics al *Diari Català*, després en vingué una de culturals que dirigia a L'Alzina d'Edicions 62 Joaquim Molas. També la biografia que publicà i reedità la Generalitat i la tesi doctoral sobre el *Diari Català* (IEC), a més de l'obra completa, publicada parcialment també per l'Institut. I les actes del primer congrés catalanista, també reeditades per la Generalitat, i una semblança resum biogràfic. Nou llibres, sí.

Què aporta de nou, de diferent, aquest últim títol?

Presento una visió de conjunt de l'Almirall més dinàmica, el periodista que funda diaris, i per tant hi presento, no el més conegut, *El Estado Catalán*, que ja té un llibre propi, sinó estudis específics com ara el dedicat al diari, que després de Barcelona

Josep M. Figueres és historiador i professor amb una llarga trajectòria acadèmica i com a activista ■ ORIOL DURAN

portarà a Madrid, amb un resultat decebedor d'incomprensió i desinterès. També la relació del miler d'articles que hi publicà. I demostro com la major part dels llibres els presenta primer a la premsa com a articles i després els agrupa en un volum.

Almirall, el 1868, ja utilitzava la premsa per als seus objectius polítics... Han passat 155 anys. Estem millor, pitjor o igual, en sentit polític?

Catalunya, com a entitat política, ha estat bombardejada cada segle, dominada políticament i judicialment i ara demogràficament i lingüísticament. I ni així es pot esclafar i anorrear. El periodisme ha estat la gran tribuna d'exposició i reivindicació, de sensibilització i de mobilització per denunciar aquesta situació. Gràcies al periodisme el poble de Catalunya coneix la realitat d'opressió i de repressió. Des del Sexenni amb la revolució del 68 hi ha un periodisme dinàmic i documentat amb títols incre-

bles per qualitat i longevitat com ara *La Campana de Gràcia* i *La Publicitat*, que van en aquesta línia, i només les dictadures els han pogut silenciar amb la bota militar.

I culturalment, com estem?

S'ha acomplert el desig de Joan Maragall de la independència espiritual, el de Rovira i Virgili de tenir una mirada pròpia i el d'Almirall de veure el món, com tots els pobles, des de l'òptica pròpia. Ara sobten les vacil·lacions. Només cal mirar les crisis de *Serra d'Or* i *L'Avenc*, que de grans tribunes de referència han passat a ser *magazines*, com una mena de *Tele-Estel* actual. O els diaris en doble edició que prioritzen la llengua espanyola davant la pròpia. I l'Avui, que va haver de tancar *Cultura*, un suplement excel·lent. Hi ha una debilitat estructural amb els mitjans audiovisuals i un conjunt de factors negatius: fascinació per les pantalles, desinterès juvenil per la lectura,

S'ha acomplert el desig de Valentí Almirall de veure el món des de l'òptica pròpia

manca de potència de les biblioteques, que avui són el baluard de defensa de la cultura...

I en l'apartat econòmic?

És la mare dels ous. L'economia implica la raó per la qual tot hi va subordinat. Almirall ja es queixava que els carrers de Madrid anaven a càrrec del Ministerio de Fomento amb el subterfugi de la Puerta del Sol era el quilòmetre zero de les carreteres. Esperpèntic.

Un historiador constant com vostè, quines rutines de treball segueix? Té cap truc?

Soc molt tranquil en la producció i tinc un vessant periodístic, com molts historiadors, que em facilita escriure ràpid. Però en la recerca tinc un mètode propi. Quan una qüestió m'interessa, encara que no tingui al cap un llibre, la conservo referenciada. Ara és molt fàcil, amb escàners i ordinadors que t'ho permeten trobar ràpidament, però a casa no trobo ni els llibres! I em cal anar a la biblioteca, tenint-los però no trobant-los [riu]. Els llibres volen espai i quan en tens molts el problema, almenys per mi, és aquest. I ja està. No hi ha cap secret, el mateix Pedrolo es revoltava quan li deien prolífic i responia que no era un conill. I és que ningú pregunta al fuster quantes taules fa o al pintor quantes parets pinta. Fent-ho cada dia, hi ha temps per a tot.

Ben cert. I com veu el periodisme des de la història?

El periodisme és una mirada actual i en ser breu i directe té un gran interès per l'historiador perquè possibilita que la seva vida, el seu pensament, pugui anar a la societat, sigui un viatge a l'Alguer als anys setanta o una entrevista a Pere Quart o un article demanant que la llei de televisions privades no sigui per tot l'Estat perquè monopolitzarà una llengua. Em plau que el Dipòsit Digital Documental de la UAB, d'on soc professor des del 1991, hagi digitalitzat la meua obra periodística i la penngi. Aquest any ha tingut més de tres mil descàrregues. Tenim eines valuoses com ara RACO i TDX que ofereixen gratuïtament els treballs científics i això és molt bonic perquè, si ensenyar és compartir, escriure i publicar sense lectors, com deia Sartre, no és res. ■